Radu Pavel Gheo

LEGEA TALIONULUI GENERALIZATĂ

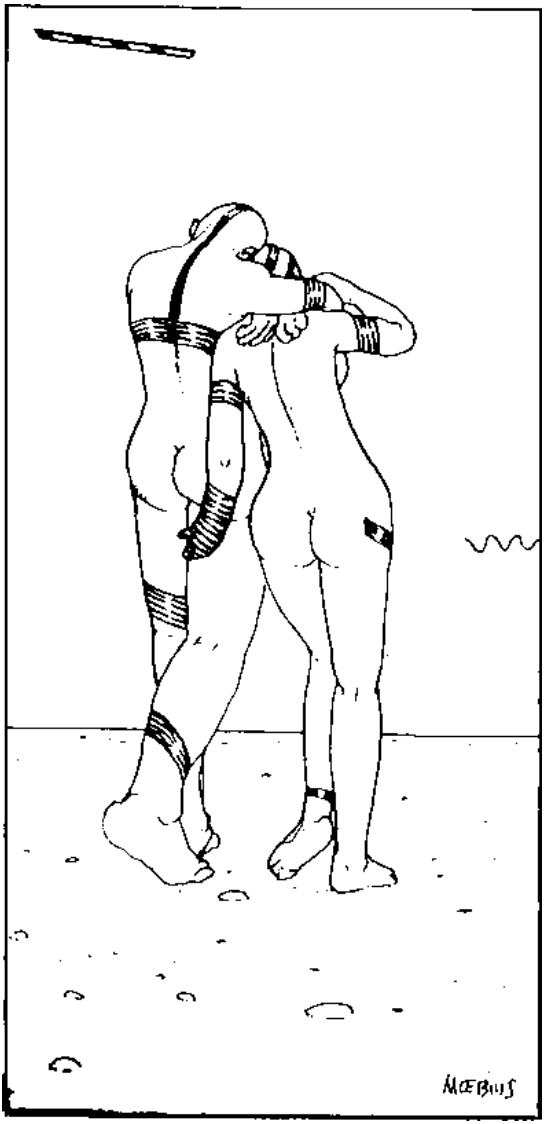

Nu, frumoaso, nu fac pe deşteptu, chiar mă interesează chestia asta. Adică aş fi curios să ştiu şi eu ce-ar fi fost dacă. Nu fi tâmpită, ştii că nu ai altă şansă să prinzi un orgasm sănătos, taci şi ascultă-mă! Câţi crezi că mai sunt în stare? Dacă mai sunt. Ai auzit vreodată chestia cu perioada de înjumătăţire? Nu, normal, nici nu mi-ai zis „Mulţumesc” c-ai avut bafta să te înghesui aici. Faci cum vrei, pot s-o chem pe Nastassia. E aceeaşi chestie, noi ne putem permite orice… numai că „orice”-ul ăsta înseamnă acum al naibii de puţin. Povestea cu Adam şi Eva, rahat!

Ai dreptate. Măcar timpul ăsta puţin să-l folosim cum trebuie. Nu vreau să crăp, cine dracu’ vrea, dar îs bune şi şase luni, gândeşte-te câţi nenorociţi n-au apucat să zică „ce-i”? Aţi avut baftă, da. Şi eu… auzi, te-ai întrebat dacă meriţi asta? Doar o curvă, nu te supăra. Merrick ţi-a tras-o acum trei luni, cu gaşca, am văzut şi înregistrarea, nu face pe… ia mai bine un whisky, poate mă mai rabzi aşa, n-am chef de… Ţigările

sunt în nişa de lângă ascensor, vreau şi eu. Să ştii că m-am gândit dacă tocmai noi avem dreptul să scăpăm… chiar cu o prelungire oarecare. Pricepi, finalul e şi mai nasol când ştim. Deja mă plictisesc, nu m-aş mira să iau ascensorul odată.

Să ies dracului afară! Oricum, cu ce am fost noi mai buni? Ce te holbezi aşa parcă m-aş fi ţinut numai de gaşcă, cu muzici, pileală şi distracţii prin colţurile planetei… Asta era şi ea o parte mişto, ca şi voi, dă-mi un pahar, OK. Dar cu ce-aş fi eu mai bun… ori mai rău decât alţii pe rabla asta de planetă?

Nu, înainte nu, doar după povestea cu Jegosu1, nenorocitul! Ce, ţie-ţi păsa? încă n-am înnebunit, dar lasă-mă dracului să vorbesc. Normal că-l înjur, el e vinovat de tot. Vinovatul efectiv… dacă n-ar fi şi restul! îl cunoşteam cumva bine pe tipul ăsta, chiar făcusem odată o poveste plângăcioasă – ştii l-am citit pe Dickens – el era orfanul handicapat de care părinţii lui bogaţi şi vitregi vor să scape. Pe dracu', tac'su e un X, mă şi mir cine-a îndrăznii să şi-o vâre în mă-sa, una

şchioapă şi cu o faţă de cârpe puturoase.Dumnezeule! cred că nu s-a spălat în viaţa ei! Jegosu’ nici n-o ştia de mamă, cred că mintea lui n-ar fi priceput noţiunea.

Nici ei nu-i păsa, l-a ejectat şi l-a lăsat la spital, ajunsese din întâmplare să nască acolo şi nu în gunoaiele din Bedsley.

Când aţi venit la petrecere chestia era deja aranjată. Noi am apucat să ajungem aici, dar cred că taică-meu s-a ras, era la birourile lui din Central şi vezi că niciun post de radio nu mai bombăne de trei zile încoace. M-a scos Desmond, taică-su era mare ştab, atunci când m-a sunat nu ştiau încă nici ei toată povestea. Da’ bănuia el că-i degeaba. O fi scăpat şi el, mai degrabă s-au dus telefoanele, asta-i.

Ah, Laura, te-ai trezit şi tu? Mai puteai să dormi, e 7 după ceas. Da, dacă o mai fi vreun răsărit. Ce zici?

Cum?

„Ochiul planetei s-a închis,

Chipul moare, măcinat de lacrimi de cenuşă”

Mişto, auzi, tu ai scris asta? Ai fi putut fi meseriaşă, ştii? Ultima poetesă a lumii. Îţi dau Nobelul, toată planeta, frumoaso. Mă rog, ce-a mai rămas din ea, Jane e groaznică la chestii de-astea deştepte… Şi ce dacă-i neagră? Jane dragă, poate ai fost în Ku-Klux-Klan-ul vostru, superb! O rasistă neagră, o poetesă şi-un ratat pseudofilosof şi bănos contemplă ruinele civilizaţiei… a, şi Nastassia. Adoratoarea de frişcă pe ţâţe şi de seriale familiale, frumoasă comunitate, nu? Floarea Harvard-ului! Apropos, Jane, tu l-ai văzut pe Jegosu', când am tras tura aia prin Bedsley, de ziua lui Donovan… încercam numai să-ţi explic un pic, dar nu cred că eşti în stare să pricepi: cum naiba ne-am târât până acum? Ştii cum lucrează selecţia la animale? Chiar dacă cei mai tari supravieţuiesc, cel slab nu e decât rareori ucis de-ai lui. Aşa ştiam eu. Dacă nu e în stare să facă rost de hrană moare de foame ori e ucis de alte animale… la lupi mă gândeam acum… numai când e periculos pentru haita lui. Turbează sau mai ştiu eu e. E, atunci îl curăţă. Noi? Fie şi cu raţiunea!

Rahat, dacă taică-meu n-avea banii de adăpost şi n-aveam norocul chior să ne nimerim pe-aproape… atunci noi suntem cei mai buni, aleşii? păi exact despre asta-i vorba, de Jegosu', de fapt îl chema Jeff, numele de familie nu i-l mai ştiu, dar vă asigur că dacă mai scapă cineva din balamucul nuclear, o să se cutremure numai când o să audă de Jegosu'. Asta n-ar fi trebuit ras de când s-a născut? Ori alţii ca el, mii, milioane, n-ar fi fost mai bine pentru ei? Ori pentru noi… da, mai pune un pahar, mulţumesc.

Nu, Laura, n-ai de unde, doar Jane. După ce se certase cu Manfred, am făcut o tură pe Harley-uri, să ne distrăm. Eram deja piliţi când am ajuns acolo. Cum să nu-ţi baţi joc de Jegosu'? Era omul care ia şuturi în cur de la toată lumea, nu dă la nimeni, e ultimul personaj pe scara şuteurilor în buci. Încasatorul universal, cel care cere picioare-n dos numai pentru că există. Ar fi meritat să-l cunoşti şi tu, suni sigur că i-ai fi închinai un poem lăcrimos. Habar n-aveam că mai e în stare ori că-i mai pasă de altceva în afară de burta lui şi a

Jegoasei, mâţa aia afurisită! Nu ştiu cum se întâlniseră, dar aia le-a fost marea iubire… E, I.aura, las-o baltă, mâţa era o mâţă ca toate alea, roşcată, pârlită, cu coada frântă şi cu un ochi scurs, puţind parcă mai rău ca Jegosu'. El îi zicea Pussy, mai mult nu-l ducea mintea. În seara aia Donovan avrut să-l pună s-o reguleze, să ne arate şi nouă, era convins că Jegosu' i-o trage măcar o dată pe lună, a luat-o de coadă şi zicea c-o omoară dacă Jegosu' nu vine cu scula la mâţă. Aia miorlăie teribil, ţii minte, Jane? Tu l-ai rugat parcă să-l lase în pace. Jegosii' tremura tot, se descheiase la nădragii lui jerpeliţi şi soioşi, uitându-se disperat la tine, cred că şi lacrimi, oricum era urduros rău. I-am aruncat dobitocului zece dolari. Şi am plecat, cică ne distrasem bine. L-am văzut pe Jegos cum îşi caută mâţa trântită de Donovan într-un tomberon de gunoi, o mângâie pe cap şi o dezmiardă, abia apoi a luat banii şi s-a târât în coşmelia lui de tablă şi cartoane. Am demarat… Spre casă…

Iaca morală! Donovan, un cretin de doi bani,

dacă s*e* năştea ca Jegosu’ n-ar fi trăit nici două luni. Numai că avea loz ca şi mine, loz din gros. Nu l-a lins tac’su pe McKinsey prin toate găurile până a luat „Demining inc.”? Şi când tipul a zburat, primul care i-a dat cu ciotul în gură n-a fost bătrânul Donovan? Ii, aia zic! Cred că de la whisky se trage toată filosofia. Mai pune-mi Jane, pune-i şi Laurei. Du-te-n mă-ta. Bea, ce altceva ai de făcut?

Ochiul planetei, rahat! Ascultă-mă, omul e cel mai împuţit animal care s-a născut pe ghemul ăsta de gunoi. Aşa mai bine-l curăţa pe Jegosu’ şi pe alţii ca el, înainte!

Uite, noi ne-am tras ceva ce se cheamă morală ca să ne arătăm mai deştepţi ca animalele. Asta-i o chestie fainã: pui 1.000 în cutia milei, apoi mergi şi-i tragi un şut în dinţi la Jegosu’ sau te culci cu amanta l-ai taică-tău. Da, am făcut-o. Dar am mia aia acolo, tot am prins un loc la show-ul apostolilor, nu-i fain? Zicea unu’ ceva cu legea morală din stomac, aia chestie deşteaptă! Altfel unul ca Jegosu’ ar fi fost îngrijit, gâdilit, educat,

doar suntem civilizaţi, morali… ori împuşcat de mic. Dar nu, am vrut să arătăm că nu suntem animale şi-n locul naturii am ajuas la morală şi la… Whisky, Jane! Nu, la, la, la… în sfârşit, Cum îi zice?

ua, ideea e că uite, Doamne, uite că dau, măcar c-aş putea să nu. Nu te uita cât am, dau întru slava Ta… şi pentru locşorul meu lângă tine, ce zici? Batem palma. Business, o rezolvi şi cu legea morală, dormi lângă muierea superbă care te linge tot pentru parale, o ştii dar nu-ţi pasă, scopul scuză, bine că ai de unde…

S-a sculat şi Nastassia, şi tot dornică. Da’ ce-s eu, maşină de găurit? Mai bine vă milostiveaţi înainte de Jegosu’, nu s-ar fi închis ochiul planetei. De unde să fi ştiut că ăsta este un monomaniac? L-am fi făcut bogat, sigur, i-am fi dat vile, ţoale, muieri chiar dacă nu le-ar fi cerut,făceam şi morală şi bani. Casă-n ceruri, palate aici.

Chiar îţi pasă de ce bombănesc eu, Laura scumpo? Poate-ţi vine să scrii o epopee, odă sau

naiba mai ştie ce. OK. Notează la *testa*[1]! Faza a pornit când am plecat cu gaşca, acum vreo patru zile. Jane nu era cu noi, se împăcase cu Manfred, eram numai vreo zece: eu, Donovan, Memphis, Stephen şi mai unul, cu cinci dame de la noi. Eu aveam una bună, Eileen, fiică de avocat şi nu prea curviştină, da' fainâ, ce-i trece lui Donovan prin cap? Ia să-l mai frecăm un pic pe Jegosu, era distractiv şi îi mai aruncam şi vreun ban la urmă, ne simţeam generoşi. L-am găsit în hardughia lui, pieptănându-şi mâţa aia chioară cu atâta duioşie cum nu credeam să văd. Aşa mă aplecam eu după Eileen şi încercam s-o vrăjesc, numai că ăsta o făcea de-adevăratelea, credea. Intram prima dată în putoarea aia şi m-a uimit că tipul avea acolo, lângă un pat de metal ruginit şi acoperit cu burete, un hârb de computer ros şi crăpat, cu display-ul fără carcasă, dar cu lumina de control aprinsă. Eram un pic beţi, normal, şi Donovan i-a smuls mâţa, a luat-o de gât şi i-a zis că, dacă acum nu o regulează, o să le sucească gâtul la amândoi,

1 testa - cap (în lb. italiană).

să scape lumea de javre. Jegosu' se sculase de pe pat şi-şi freca palmele de dosul nădragilor, cu o mutră golită de expresie, dar cu ochii fixând mâţa pe care Donovan o ţinea strâns de gât.

— Ei, ce faci, o regulezi sau nu? a zis ăsta, strângând un pic gâtul animalului, care a început să se zbată şi să chirăie.

Jegosu1 l-a privit cu ochi goi. Tremura acum, tremura tot mai tare şi l-am auzit brusc:

— Dă-i drumu' la Pussy!

Donovan s-a dat un pas în spate.

Involuntar, cred, şi eu am făcut-o. Toţi. Vocea Jegosului, răguşită şi grea, avea ceva amenințător, ceva puternic ţâşnise neaşteptat printre dinţii lui negri şi rupţi. Ca să-şi revină, de ciudă că se speriase, Donovan a spart tăcerea:

— Uite, număr până la trei. Dacă nu vii cu ea sculată, o omor pe Pussy! Unu…

Şi a scos din buzunar o sârmuliţă de oţel, pe care a făcut-o laţ în jurul gâtului pisicii, zicând: „Doi…" Atunci am văzut… Jegosu'! S-a repezit la el cu mâinile întinse în faţă şi crispate, bâiguind

ceva nedesluşit. Donovan era gata s-o ia la fugă, abia după o secundă şi-a revenit – eram mai mulţi - şi s-a întors, încă ţinând mâţa într-o mână. Jegosu' căzuse pe jos, cred că Stephen îi pusese piedică, şi Donovan şi-a luat avânt, pocnindu-l cu piciorul în gură. Tipul s-a ridicat cu gura plină de sânge.

— Sari la mine, neam de curvă? s-a zborşit Donovan, ca să-şi facă probabil curaj.

L-a lovit iar, strângând mâţa în pumn. Creatura se zbătea şi încerca să-l zgârie prin mănuşile de piele neagră, dar nu mergea. Am început şi noi să dăm în Jegos, cu cizmele, cu genunchii, în stomac, în gură, în buci, în spate, peste tot, iar el se încovriga şi mârâia pe jos. L-am lăsat lat şi ne-am cărat. Nu ştiu de ce, Donovan a agăţat urâţenia cu laţul de ghidonul Harley-ului. Am plecat în trombă, vedeam prin lumina farurilor mâţa care se zbătea la ghidon, încerca să se agaţe, zgâria în gol şi scuipa, gâjâind chinuit, până când s-a lăsat moale, balansând la viraje lângă mânerul de cauciuc al ghidonului.

Asta a fost. Când ne-am întors, Jegosu' stătea pe pat şi scâncea plin de sânge. Donovan a smuls cu un gest scurt laţul de la gâtul mâţei şi i-a aruncat-o, zburlită şi cu ochii roşii, injectaţi, ţeapănă şi plină de mâzgă. Leşul a lovit sec podeaua, într-o linişte ciudată. Tipul s-a aruncat peste hoit. A luat în braţe mâţa, încerca s-o mângâie, să-şi învie iubirea, o pieptăna, o lua de cap şi-i fixa ochiul rămas deschis, o trăgea de lăbuţe, îi mângâia botul cu limba rămasă un pic în afară. Am văzut cum îi curgeau lacrimile, mari şi dese, pe blana roşcată şi zburlită a javrei, mi s-a făcut milă şi greaţă. Cineva, parcă Memphis, a aruncat 100 de dolari… ha nu, Donovan a fost, c-a zis, rânjind: „Cumpără-ţi altă curvă, băi! Asta era uzată". Jegosu' nici nu se uita la bani, peria halucinat mâţa, o încolăcise cu mâinile la pieptul lui şi noi nu mai eram niciunul beţi. Ne-am despărţit direct, fără să ne salutăm. Am lăsat-o acasă pe Eileen. N-aveam chef de nimic. A doua zi ne trecuse, e drept, deja uitasem.

Dar a fost a treia zi. S-a zis că ruşii ne-au

atacat, câteva sute de rachete se îndreptau spre noi, atunci m-a sunat Desmond. Până să pornească sistemul de antirachete, până ce ai noştri au răspuns, a trecut ceva. Apoi a început tămbălaul. Rachete deviate, Europa împotriva noastră, apoi africanii – dracu-i ştia că au şi ei arme nucleare, australienii parcă ni se aliaseră, au ras Japonia… mă rog, ştiţi că în vreo patru ore s-au băgat toţi în scandal. Până să se afle că primul atac, cel al ruşilor, n-a existat niciodată, trei sferturi din planetă se duseseră. Mi-e groază de ce-o fi afară! Tot Desmond mi-a zis faza: cineva simulase atacul iniţial pe un computer pe care-l cuplase la reţeaua Pentagonului, spărgând codul şi proiectând chestia aia pe computerele de control al spaţiului. Atunci n-aveau timp de taclale şi ore de verificări, trebuie să i-o plătim ticălosului. Şi preşedintele a apăsat pe buton de cum a fost anunţat, era şi-o situaţie nasoală-n Est, acolo… rachetele lor nici n-apucaseră să cadă şi nici n-aveau cum, asta-i! Focul nostru de avertisment a fost de fapt atacul iniţial, măcar că în realitatea lor computerele

arătau un atac rusesc. Cum dracu’ să fi îndrăznit ruşii, şi-aşa împrăştiaţi? Calculatorul are logica lui, dar noi? uite c-am răspuns. Abia după, când totul scăpase din frâu, s-au apucat să caute mesajul pirat… Şi au dat de Jegosu’, cu unitatea lui de doi bani. Idiotul fusese în stare să virtualizeze nu ştiu ce chestie complicată şi să o plaseze în computerele armatei, spărgând cel mai al dracului cod al planetei, cred. Jegos împuţit, la ce-l dusese mintea! Iei toată viaţa şuturi în cur, mii de şuturi, abia răspunzi şi tu odată… dar cu ce şut! Abia acum ne-am trezit că tipul avea geniu, o minte ce judeca electronic.

Poate ăsta a fost preţul ce trebuia să-l plătim că l-am lăsat pe Jegos să se târască prin gunoaie, eu, Donovan şi restul găştii. Nici acum nu mi se pare adevărat. Şi totul pentru mâţa aia fleşcăită! Pentru o mâţă chioară şi cu coada ruptă s-a dus dracului toată civilizaţia, parcă simt o putoare de milioane de hoituri, până aici, în adăpost. Mai whisky, mult, mult! Ochiul planetei s-a închis. Ochiul mâţei s-a închis… mişto schimb: morală,

computere, mâţe moarte. Măcar de-ar fi pus mâna pe Jegos, dar ăla cred c-a murit printre primii, o fi ştiut că moare? Sau nici la asta nu s-o pricepe, decât la Pussv? idiotul. Lasă-mă, Jane, zău, n-am chef, linge-o pe Nastassia… sau spânzuraţi-vă toate, ce mai contează? Ochiul planetei s-a închis? mă doare-n cot, dă-mi whisky, Laura… Laura, uite… n-ai vrea să te măriţi cu mine? Aici, fac eu şi pe popa, tot nu mai are sens, câteva luni acolo… hai, fii mâţa mea! Mâţă, mâţă, mâţă, mâţă… unde fugi? Zău, proastă lume!